

ಮಾತಾದುವ ಹಾಗಿದ್ದಾಗು ಏನೂ ಬೈಯದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೇಲ್ಲ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದನಾ? ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನಪ್ಪ ಅದನ್ನು ರಂಪ ರಾದ್ದಾರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲ! ಎಂದು ಅಯಿ ಎಂದಿನ ವರಸೆ ತೆಗೆದಳು. ಅಯಿಯೊಂದಿಗೆ ವಾದಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲು ನನ್ನ ಬಳಿ ಸರಕೆಲ್ಲವೆಂದು ಅಯಿಯ ಮಾತಿನ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬಡಲಾಯಿಸಲು ನಾನು ಬೇರೆ ಸುಧಿ ತೆಗೆದೆ.

‘ಅಯಿ, ಅಜೆಂಟ್ ಬಾ ಎಂದು ನಿತ ಕೈಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರಡಿ, ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡೆಯಲ್ಲ ಯಾರೆ?’ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ತದಿ ಬಿಡಿ ಷಾದರ ಕುಡಿ ಹಾಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಯಿ ‘ನಿನ್ನನ್ನಿಗೆ ದುಪ್ಪಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೊರಡಿದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದವಳಿಯೆ ಕಂಡಳು.

ನಾಳೆಯೇನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೋಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಅಯಿ ಘೋನು ಮಾಡಿದಾಗಿನಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಇತ್ತಾದುದರಿಂದ ಎರಡು ಬಳ್ಳಿಯ ಸಿರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ವಾರಗಿಯವರೆಲ್ಲಾ ಮದುವೆ ಮನೆಕಾಲ ಕಂಡು, ಮುಕ್ಕಳ ಹೇಳು ಉಳ್ಳೆ ಬರಗುತ್ತ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನನಗೂ ಮದುವೆಯೆಂಬ ಮರಿಕಿಕೆಯ ಬಿಯಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡಿದ್ದ ಹೆಡತಿಯನ್ನು ಅಸ್ತುತಿವರೆಗೂ ಹೊತ್ತು ಬದುಕಿಸಿಕೊಂಡ ಕೋಟಿಯಂತಹ ಗಂಡನ ಆಸೆ ನನಗೂ ಆಗತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೆ ನನ್ನ ತಳಮಳವನ್ನು ಅಧ್ಯೇಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುದ ಅಡ್ಡ ಮಾತೆಸೆಯಿವ ಹೆರ್ಚನೇ ಮದುವೆಯನ್ನು ಕಾಣಿದ ನನಗೊಂದ ದೊಡ್ಡ ಸಾಲಾಲು. ಯಾವ ಸೊಲ್ಲೆತ್ತಿರುದೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ವಿನೋದನೆಂಬ ಅದೇ ಪಲ್ಲವಿಯನ್ನು ತಲ್ಲು ಹೇರಿಕೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಈ ಕೊಂಕು ಕಿರಿಕಿರಿಗಳಿಗಲ್ಲ ನಾಳೆ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುವ ಮಡುಗನಲ್ಲಿ ಏನೇ ಬಿಬಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಮುಕ್ಕಾಯ ಹಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದೆ.

ಮಿನೋದನನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಲ್ಲಿ, ಎಂಬ ನೋವು ನನಗೂ ಇದೆ. ಅದರೆ ಅವನ ನಂತರ ಬಂದ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಾನು ಬೇಡವೆಂದಿರಲ್ಲಿ. ಚೆಕ್ಕಿಯ್ಯೆ ಇಂತಲ್ಲಿ ಜಾತಕ ಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಯಾವೀಗೂ ನಾನು ದೂಸರಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಟ್ಟಿರಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಣೆಬಿರಹ ಹೇಗೆತ್ತಿದರೆ, ಬಂದೋ ಜಾತಕೇ ಹೊಂದುತ್ತಿರಲ್ಲ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಡುಗನಿಗೆ ನಾನು ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ, ಗೇರುಕೊಪ್ಪದ ಮಡುಗನಿಗೆ ನಾನು ಹಿಡಿಸಿದರೂ ಅವನ ಅಪ್ಪಾಲಮ್ಮೆ ಏನೋ ಬಂದು ಕಡ್ಡಿ ಇಟ್ಟು ಸಂಬಂಧ ಬೇಡಾ ಎಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಸಂಬಂಧಗಳಂತೂ ಗೋತ್ತ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಪ್ಪೇನು ಎಂದೇ ನನಗರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ.

ಅಯಿ ದುಪ್ಪಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದವಳೇ, ‘ನಿನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಘೋನು ಮಾಡಿದ್ದು. ತನ್ನ ಜೊತೆ ಬಂದುಬಿಡಿ ಎಂದು ಗಲಾಟೆ ಅವನದು. ನನಗೋ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದರೆ ನೀರಿನಿಂದ ತೆಗೆದ ಮೀನಿನ ಅವಸ್ಥೆ. ಹೇಗೋ ಏನೋ ಕಷ್ಪವ್ಯೋ ಮಿಶ್ವ್ಯೋ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಯವರಗೆ ಬದುಕಿ ಬಂದಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಜೀವನ ನನ್ನ ಕೈಲಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.’ ಎಂದು ಬಂದೇ ಸಮನೆ ಅಣ್ಣಿನ ಉತ್ತಾನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿದಳು.

ಈ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬದುಕಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಶಹರದಲ್ಲಿ ಆಚುಬಾಚುವಿನ ಮನೆಯವರ ಜೊತೆಯೂ ಅಪರಿಚಿತರೆನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಬದುಕುವುದೇ ಲೇಖಿರಬಹುದು ಎನ್ನಿಸಿದರೂ ಆಯಿಯ ಮನ್ನಿನಲ್ಲಿನಿದೆ ಎಂದು ಅವಳಾಗೇ ಹೇಳಿವವರೆಗೂ ಕಾಯೋಣವೆಂದುಕೊಂಡು ಆಯಿಯ ಮುಂದಿನ ಮಾತಿಗೆ ಎದುರನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತೆ.

‘ಚೇನ್ನೇ ನನಗೆ ತೀರಾ ಅಪರಿಚಿತ, ಭಾವಿಯೂ ಹೋಸದು. ವಾತಾವರಣವಂತೂ ನನಗೆ